

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΚΕΙΜΕΝΟ

Ἐκεῖ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι Μίνδαρος ἐν Κυζίκῳ εἶη καὶ Φαρνάβαζος μετὰ τοῦ πεζοῦ. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἔμειναν, τῇ δὲ ὑστεραία Ἀλκιβιάδης ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς ὅτι ἀνάγκη εἶη καὶ ναυμαχεῖν καὶ πεζομαχεῖν καὶ τειχομαχεῖν· οὐ γὰρ ἔστιν, ἔφη, χρήματα ἡμῖν, τοῖς δὲ πολεμίοις ἄφθονα παρὰ βασιλέως. Τῇ δὲ προτεραία, ἐπειδὴ ὠρμίσαντο, τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ μικρὰ συνήθροισε παρ' ἑαυτόν, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγείλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ἐπεκήρουξέ τε, ὃς ἂν ἀλίσκεται εἰς τὸ πέραν διαπλέων, θάνατον τὴν ζημίαν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- 1) α) ἔμειναν : Να κλιθεῖ σε ὅλες τις εγκλίσεις του αορίστου.
β) ποιήσας, ἐξαγγείλαι : Να γραφοῦν τα ἀπαρέμφατα καὶ οἱ μετοχές ὅλων των χρόνων.
- 2) α) Ἐκεῖ δ' μετὰ τοῦ πεζοῦ : Να γίνῃ πλήρης συντακτικὴ ἀνάλυση.
β) Να χαρακτηριστοῦν συντακτικὰ οἱ λέξεις : τῇ ὑστεραία, αὐτοῖς, ἡμῖν, πάντα, τοῖς πολεμίοις.